

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่องผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อความสามารถในการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีปัญหาสุขภาพจิตระหว่างกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ก่อนและหลังการทดลอง พร้อมทั้งเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของแห่งหนึ่ง ซึ่งนักเรียนที่เข้าร่วมการวิจัยนั้นแยกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองมีจำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินลักษณะข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนา สถานที่พักอาศัย เงินค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ได้รับต่อเดือน รายได้รวมของครอบครัว สถานภาพสมรสของบิดา มารดา อายุของมารดา อายุของบิดา การศึกษาของมารดา การศึกษาของบิดา อาชีพของมารดา อาชีพของบิดา จำนวนของสมาชิกในครอบครัว ลำดับการเกิด ผู้ที่ให้การศึกษาเมื่อเกิดปัญหา

ตอนที่ 2 ผลการประเมิน วิเคราะห์และเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 3 ผลการประเมิน วิเคราะห์และเปรียบเทียบเกี่ยวกับคะแนนภาวะสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่างๆ ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์แทนค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

n	หมายถึง	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
p	หมายถึง	ระดับของความมีนัยสำคัญ
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูลแต่ละกลุ่ม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั่วไปของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละของข้อมูลเป็นรายข้อรายละเอียดดังภาคผนวก จ

สรุปผลการศึกษา พบว่า

1) นักเรียนเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.7 เพศชายร้อยละ 48.3 อายุเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมด คือ 15-16 ปี รองลงมาคืออายุ 16-17 ปี

2) ภูมิลำเนาเดิมส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 61.7 ต่างจังหวัดร้อยละ 38.3

3) นักเรียนส่วนใหญ่ พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาคือ อาศัยอยู่กับบิดา ร้อยละ 21.7

4) นักเรียนได้รับเงินค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เดือนละ 1,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมา คือ เดือนละ 3,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.7 ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวนักเรียนส่วนใหญ่ คือ ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 67.4

5) อายุเฉลี่ยของมารดาของนักเรียน คือ 41-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมา คือ อายุ 35-40 ปี และ 46-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.3 เท่ากัน ส่วนอายุเฉลี่ยของบิดา คือ 35-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมา คือ 41-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3

6) ระดับการศึกษาของมารดา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35 ส่วนรองลงมาคือปริญญาตรี ร้อยละ 26.7 ส่วนระดับการศึกษาของบิดาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 26.7

7) อาชีพของมารดาส่วนใหญ่ คือ อาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้างและอาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน ร้อยละ 21.7 เท่ากัน ส่วนอาชีพของบิดา ส่วนใหญ่ คือ รับจ้าง ร้อยละ 36.7 รองลงมา คือ อาชีพ อิสระ ร้อยละ 25

8) จำนวนสมาชิกในครอบครัวของนักเรียนส่วนใหญ่ คือ 2-4 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมา คือ 5-7 คน ร้อยละ 35 และนักเรียนส่วนใหญ่เป็นบุตรคนแรกของครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 65 รองลงมา คือ ลำดับอื่นๆ ที่ไม่ใช่คนแรกและคนสุดท้อง ร้อยละ 21.7

9) บุคคลที่นักเรียนจะปรึกษาเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาส่วนใหญ่ คือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาคือไม่ปรึกษาใครเลย ร้อยละ 23.3 ปรึกษาบิดามารดา เป็นลำดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 18.3

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ภาวะสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ก่อนและหลังการทดลอง

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนปัญหาสุขภาพจิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

ปัญหาด้านสุขภาพจิต	\bar{X}	S.D.	t	p-value
ก่อนการทดลอง	15.23	5.197	14.648	0.000
หลังการทดลอง	3.47	2.113		

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนปัญหาด้านสุขภาพจิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนปัญหาสุขภาพจิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของกลุ่มควบคุม ในสัปดาห์ที่ 1 และ สัปดาห์ที่ 6

ปัญหาด้านสุขภาพจิต	\bar{X}	S.D.	t	p-value
ก่อนการทดลอง	12.20	2.64	-1.223	0.231
หลังการทดลอง	12.73	2.50		

จากตารางที่ 4 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนของปัญหาด้านสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของกลุ่มควบคุม ในสัปดาห์ที่ 1 และ สัปดาห์ที่ 6 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการประเมินและวิเคราะห์เกี่ยวกับคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

ตัวแปร	กลุ่มควบคุม (n=30)		กลุ่มทดลอง (n=30)		t	p-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความสามารถในการเผชิญปัญหา						
แก้ไขอารมณ์ดึงเครียด	8.17	2.12	8.53	2.40	0.627	0.533
บรรเทาอารมณ์ดึงเครียด	13.63	2.49	14.77	1.85	1.997	0.051
การใช้การประคับประคอง	7.13	1.43	7.40	1.77	0.641	0.524
การพึ่งพาตนเอง	12.20	3.24	11.17	2.18	-1.448	0.154
การเผชิญหน้ากับปัญหา	13.40	3.32	14.03	3.65	0.702	0.485
การมองเหตุการณ์ในแง่ดี	15.50	3.55	14.47	3.97	-1.062	0.292
โดยรวม	70.03	11.79	70.36	11.98	0.109	0.914

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้งในภาพรวมและรายด้านพบว่า ก่อนการทดลอง ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

ตัวแปร	กลุ่มควบคุม(n=30)		กลุ่มทดลอง(n=30)		t	p-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความสามารถในการเผชิญปัญหา						
แก้ไขอารมณ์ดึงเครียด	8.10	2.07	14.50	2.77	10.116	0.000
บรรเทาอารมณ์ดึงเครียด	14.60	2.64	20.37	3.20	8.924	0.000
การใช้การประคับประคอง	7.23	1.56	11.53	2.51	7.945	0.000
การพึ่งพาตนเอง	12.23	3.29	18.57	3.36	7.368	0.000
การเผชิญหน้ากับปัญหา	13.33	3.32	23.13	4.74	9.271	0.000
การมองเหตุการณ์ในแง่ดี	15.43	3.41	22.77	4.98	6.648	0.000
โดยรวม	69.93	11.75	110.86	17.38	10.685	0.000

จากตารางที่ 6 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งในภาพรวมและรายด้าน พบว่าหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม กลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหามากกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของกลุ่มควบคุม ในสัปดาห์ที่ 1 และสัปดาห์ที่ 6

ตัวแปร	สัปดาห์ที่ 1		สัปดาห์ที่ 4		t	p-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความสามารถในการเผชิญปัญหา						
แก้ไขอารมณ์ดึงเครียด	8.17	2.11	8.10	2.07	1.439	0.161
บรรเทาอารมณ์ดึงเครียด	13.63	2.49	13.60	2.64	0.372	0.712
การใช้การประคับประคอง	7.13	1.43	7.23	1.56	-1.140	0.264
การพึ่งพาตนเอง	12.20	3.24	12.23	3.29	-0.372	0.712
การเผชิญหน้ากับปัญหา	13.40	3.33	13.33	3.33	1.000	0.326
การมองเหตุการณ์ในแง่ดี	15.50	3.55	15.43	3.14	1.439	0.161
โดยรวม	70.03	11.79	69.93	11.75	1.795	0.083

จากตารางที่ 7 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ทั้งในภาพรวมและรายด้าน พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

ตัวแปร	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความสามารถในการเผชิญปัญหา						
แก้ไขอารมณ์เชิงเครียด	8.53	2.40	14.50	2.77	8-8.45	0.000
บรรเทาอารมณ์เชิงเครียด	14.77	1.85	20.37	3.20	-8.968	0.000
การใช้การประคับประคอง	7.40	1.77	11.53	2.52	-8.119	0.000
การพึ่งพาตนเอง	11.17	2.18	18.57	3.36	-10.511	0.000
การเผชิญหน้ากับปัญหา	14.03	3.65	23.13	4.74	-10.915	0.000
การมองเหตุการณ์ในแง่ดี	14.47	3.97	22.77	4.99	-8.376	0.000
โดยรวม	70.36	11.98	110.86	11.38	-11.515	0.000

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของกลุ่มทดลอง ทั้งในภาพรวมและรายด้าน พบว่า หลังการทดลอง นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05